

ikke saa godt som Finantsministeren kunde oversee hele Monarchiets finantstille Tilstand. Det er suldkommen rigtigt; vi kende ikke hele Monarchiets finantstille Tilstand; der er ingen Oplysninger meddeelt os i saa Henseende; vi kunne derfor kun tage Hensyn til Kongerigets særlige Tilstand, og, hvad den angaaer, troer jeg, man maa indrømme, at det maa være bedst ikke at bebyrdes med Andeel i Gjælden paa Godser, som ligge udenfor Kongerigets særlige Vedkommende. Naar den ærede Finantsminister fremdeles har sagt, at der maaffee kunde komme en Tid, hvor det vilde vise sig, at det var galt, at man ikke havde bebyrdet Statskassen med disse contante Udbetalinger, saa troer jeg, at man med samme Ret som Modsatning dertil kan sige, at der maaffee vil komme en Tid, hvor det vil vise sig, at man har gjort vel i, at man ikke har bebyrdet Kongeriget med en saa betydelig Gjæld. I et Land, der har en saa stor Statsgjæld som vort, bør det utvivlsomt være Hovedopgaven for Finantsbestyrelsen at lade enhver Tid bære sin Byrde, og man maa derfor, saavidt som muligt, vogte sig for at kaste mere over paa Fremtiden, end der er absolut nødvendigt. Navnlig naar der, saaledes som her, er et saa naturligt og let Middel til at dække de nødvendige contante Udbetalinger, saa at man paa ingen Maade behøver at gjøre større Fordringer til de Skatlydende end i sædvanlige Tider, troer jeg, at det ikke vil kunne lade sig forsvare, at man paatog sig dette. Ved de Bemærkninger, som den ærede Minister har gjort, har det været mig kjær at høre, at han, saavidt muligt, har tiltraadt de Beslutninger, som Finantsudvalget har udtalt, og som gaae ud paa, at man efterhaanden frigjør sig fra de forskjellige smaa udenlandske Gjældsposter. Hvad de Bemærkninger angaaer, som den ærede Minister har gjort om Udvalgets Forslag til en Forandring af vort Kassesystem, skal jeg ikke videre indlade mig paa dem. Jeg har opfattet Sagen, som om det kun fra Udvalgets Side var henstillet til Regjeringens Overveelse, og, da den ærede Finantsminister har indrømmet, at der var eendeel Rigtigt og Brugbart i vor Henstilling, maa jeg ogsaa vente, at det, om end ikke strax, saa dog om

ikke altfor lang Tid, vil medføre et praktisk Resultat. For Diebliffet har jeg ikke Videre at sige.

Finantsministeren: Mine Bemærkninger med Hensyn til det Endringsforslag, som Udvalget har stillet, maae ikke forstaaes saaledes, at jeg er enig deri. Jeg har udtrykkeligt erklæret, at jeg ikke er enig deri; men jeg har den Erfaring for mig fra tidligere Forhandlinger af Finantsforslaget, at det ikke nytter Noget at fremføre Grunde imod et saadant Forslag, naar det er deelt af alle Udvalgets Medlemmer, og derfor vil jeg ikke indlade mig videre paa at discutere det. Jeg troer fremdeles, at det Forslag, der fra Regjeringens Side i den Henseende er fremsat, er det rigtige; men, da man naturligtvis kan gaae Finantsaaret imøde, uden at dette tages tilfølge, saa lægger jeg heller ikke saa stor Vægt derpaa, at jeg skulde ville indlade mig paa en udførlig Discussion herom, som jeg dog isorveien vidste ikke vilde føre til Noget. Det er ikke rigtigt, naar det af det ærede Udvalg er betegnet saaledes, som om der her var Spørgsmaal om at stifte en ny Gjæld. Det er en aldeles urigtig Forestilling, som man vil faae om Sagen ved at holde sig til dette enkelte Udtryk. Der er Tale om at convertere en Gjæld paa bestemte Afdrag til en uopstigelig Gjæld, og altsaa, forsaavidt Vedkommende ved frivillig Overenskomst vil gaae ind derpaa, frigjøre sig for de constante Afdrag paa Gjælden, som man ved næste Finantsaar ellers skulde præstere. Det er jo slet ikke sagt, at man, fordi man giver denne Bemyndigelse for næste Finantsaar, derfor vil give den for en længere Fremtid, og den udelukker heller ikke paa nogen Maade, at man istedetfor, hvis man finder, at Finantsernes Tilstand senere tillader det, i alt Fald kan gjøre de samme Afdrag, som man ellers contractmæssigt skal gjøre med bestemte Beløb hvert Aar i 13 Aar paa een gang; thi den uopstigelige Gjæld, som der er Spørgsmaal om at stifte istedetfor den opstigelige, den er uopstigelig fra Creditors Side, men ingenlunde fra Statskassens Side. Videre skal jeg imidlertid ikke indlade mig paa denne Sag, da jeg, som sagt, ikke venter, at